

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.6.2025
COM(2025) 296 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2026

{SWD(2025) 149 final}

1. Indledning

En konkurrencedygtig og økonomisk levedygtig fiskerisektor er afhængig af sunde fiskebestande og et sundt hav. Det europæiske fiskeri fortsætter tendensen fra de forrige år med gradvist at forbedre deres bæredygtighed med flere fiskebestande, der befiskes på bæredygtige niveauer i 2024, sammenlignet med 2003. Der skal dog også gøres en indsats for at håndtere andre belastninger end de fiskerier, der i stigende grad påvirker fiskebestandene. Eksempler herpå er overfloden af zooplankton¹ og eutrofiering² i Østersøen eller effekten af klimaændringerne i Østersøen, Biscayabugten og Middelhavet³. Både EU's mission om genopretning af vores oceaner og farvande⁴ og forordningen om naturgenopretning⁵ har et mål for 2030 om at genoprette naturen og økosystemerne.

I lyset af de eksisterende udfordringer for fiskerisektoren og det enorme potentiale for bæredygtigt fiskeri har Kommissionen indledt en omfattende evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik⁶. Evalueringen forventes afsluttet primo 2026. Den vil danne grundlag for en 2040-vision for fiskeri- og akvakultursektoren, samtidig med at der tages hensyn til andre politiske rammeinitiativer såsom den europæiske havpakt og køreplanen for energiomstilling for EU's fiskeri og akvakultur. Den igangværende omfattende evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik vil bl.a. have fokus på spørgsmål vedrørende gennemførelsen af de flerårige planer, der er omhandlet i denne meddelelse.

Denne meddelelse indeholder oplysninger om to centrale elementer i den fælles fiskeripolitik: fremskridt med hensyn til at opnå det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) og EU-fiskerflådens tilstand. Desuden indeholder meddelelsen oplysninger om gennemførelsen af landingsforpligtelsen, europæisk fiskeris socioøkonomiske resultater og den fortsatte vej til at sikre dens konkurrenceevne, modstandsdygtighed og bæredygtighed.

2. Fremskridt med hensyn til at opnå det maksimale bæredygtige udbytte

I generationer har fiskeriet været en indtægtskilde for mange kystsamfund i Europa, og det er en vigtig del af deres kulturelle identitet. Takket være den fortsatte indsats, som fiskerne og de nationale forvaltninger har gjort, samt Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens tilsagn fortsætter fremskridtene hen imod større bæredygtighed inden for EU's fiskeri. I dag overfiskes der langt færre bestande i EU end for 20 år siden. For at fortsætte disse fremskridt og give beslutningstagerne den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning er der behov for yderligere udvikling inden for videnskab, forskning og teknologi⁷. Det er også op til fiskerisektoren ikke blot at fokusere på at forvalte

¹ [OSPAR: Changes in Phytoplankton Biomass and Zooplankton Abundance](#)

² [OSPAR: Concentrations of Dissolved Oxygen Near the Seafloor in the Greater North Sea, Celtic Seas and Bay of Biscay and Iberian Coast](#)

³ COM (2024) 91 final, "Håndtering af klimarisici – beskyttelse af mennesker og velstand."

⁴ [EU's mission: Genopretning af vores oceaner og farvande](#)

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/869 (EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj>)
[The EU #NatureRestoration Law](#)

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

⁷ Betragtning 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og

fiskeri med fiskekvoter eller indsatsbegrænsninger og foreslå yderligere foranstaltninger til at håndtere de eksisterende socioøkonomiske udsving og konsekvenser for økosystemerne såsom eutrofiering og stigende havtemperaturer.

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) ajourfører hvert år de tilgængelige oplysninger om fiskebestandene i forhold til målene i den fælles fiskeripolitik.

I 2023 fortsatte økoregionerne i **Østersøen, Det Keltiske Hav og det udvidede Nordsøområde** tendensen med at reducere det gennemsnitlige fiskeritryk til et bæredygtigt niveau (fra 29 %, 51 % og 65 % over målet for fiskeridødelighed i overensstemmelse med opnåelsen af det maksimale bæredygtige udbytte (F_{MSY}) i 2003 til henholdsvis 54 %, 48 % og 23 % under F_{MSY} -målet⁸ i 2023). Navnlig for vidt udbredte bestande⁹ var det gennemsnitlige fiskeritryk imidlertid steget en smule fra 2022 til 2023. Hvad angår Biscayabugten har fiskerne gjort en betydelig indsats for at forvalte fiskebestandene på en bæredygtig måde. Deres indsats har ført til fiskeri, der i flere år har været forvaltet i overensstemmelse med MSY, som det fremgår af STECF's rapport fra 2022¹⁰. På trods af disse bestræbelser har det imidlertid været nødvendigt at reducere fiskerimulighederne betydeligt i de seneste år og forblive på et lavere niveau. Udviklingen af økosystemer og de stigende vandtemperaturer ser ud til at spille en rolle.

I **Middelhavet og Sortehavet** foregår der blandet fiskeri, hvor mange bestande deles med ikke-EU-lande. Fiskeridødeligheden har nærmet sig det bæredygtige niveau for visse bestande, idet syv af dem nåede F_{MSY} i 2022. Mange bestande befiskes dog stadig over de bæredygtige niveauer. Der skal fortsat gøres en indsats for at reducere fiskeridødeligheden og nå MSY-målet, navnlig gennem den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav¹¹ og Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavets (GFCM's) 2030-strategi.

2.1. Fiskerimuligheder i 2025

Fiskerimulighederne er et vigtigt instrument i en bæredygtig fiskeriforvaltning. I **Atlanterrhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat** er fiskerimulighederne primært fastsat som fangstbegrænsninger, også kendt som samlede tilladte fangstmængder (TAC'er). I det **vestlige Middelhav** fastsættes fiskerimulighederne som følge af den blandede fiskeriforvaltning hovedsagelig på grundlag af fiskeriindsatsen.

Bestandene i **Østersøen** er fortsat under pres fra andre kilder end fiskeri, hvilket har ført til kollapsede økosystemer og forringet biodiversitet¹². Manglende fuldstændig gennemførelse af EU-lovgivningen er fortsat en relevant faktor, og forureningens indvirkning på fiskeriet er udbredt i økoregionen¹³.

ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

⁸ En detaljeret analyse af F_{MSY} og fiskebestandenes biomassetilstand i alle havområder findes i afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

⁹ Nordøstatlantisk makrel, blåhvilling, norsk vårgydende sild, vestlig hestemakrel, hestemakrel i Nordsøen, nordøstatlantisk havgalt, nordøstatlantisk tværstribet knurhane og stribet mulle (i Biscayabugten, det sydlige Keltiske Hav og de atlantiske iberiske farvande).

¹⁰ [Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries \(STECF\) - Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-22-01\)](#)

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>.

¹² HELCOM Quality status report 2023 (HOLAS 3): <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2023/10/State-of-the-Baltic-Sea-2023.pdf>; ICES' oversigter over økosystemer, økoregionen Østersøen, af 26. november 2024: https://ices-library.figshare.com/articles/report/Baltic_Sea_Ecoregion_Ecosystem_Overview/27256635?file=50813523

¹³ Navnlig nitratdirektivet, direktivet om rensning af byspildevand, havstrategirammedirektivet, vandrammedirektivet, habitat- og fugledirektivet, affaldsrammedirektivet, direktivet om maritim fysisk

Belastningerne fra landbruget, træindustrien og andre landbaserede aktiviteter vil fortsat påvirke økosystemet i Østersøen negativt. Ud over disse eksterne belastninger kan mangler i gennemførelsen af EU-bestemmelserne om fangstrapportering også spille en væsentlig rolle for nedgangen i Østersøens fiskebestande. Der skal gøres en større indsats for at forbedre gennemførelsen af EU-lovgivningen. Selv om den flerårige plan for Østersøen¹⁴ indeholder mange værktøjer til at hjælpe med at genoprette fiskebestandene, er det vigtigt, at medlemsstaterne fuldt ud gennemfører den relevante EU-lovgivning og forbedrer gennemførelsen af andre regionale havkonventioner såsom Kommissionens handlingsplan til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet¹⁵ med henblik på at afhjælpe økosystemernes ringe tilstand. De tilsagn, der blev givet i ministererklæringen "Our Baltic 2020"¹⁶, er stadig vigtige.

For 2025 forblev antallet af TAC'er på MSY-niveau på seks som i det foregående år. Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) anbefalede imidlertid nulfangst for flere bestande. Eftersom en del af disse bestande er uundgåelige bifangster i andre fiskerier og for at undgå en fuldstændig lukning af alt fiskeri i Østersøen, er der fastsat bifangst-TAC'er. Foranstaltninger fra tidligere år er blevet opretholdt, og der er også indført lukninger af gydeområderne og begrænsninger for rekreativt fiskeri for flere TAC'er.

I det **nordøstlige Atlanterhav** er TAC'erne for de bestande, der udelukkende forvaltes af EU, blevet fastsat i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks politiske mål. Den eneste undtagelse er tilfælde, der vedrører bestemmelsen i de flerårige planer, som kræver, at fiskerimulighederne under alle omstændigheder fastsættes på en sådan måde, at der er mindre end 5 % sandsynlighed for, at gydebiomassen falder til under B_{lim} ¹⁷. Kommissionen havde foreslået en målrettet ændring af forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973 og (EU) 2019/472 om flerårige planer for visse bestande, der befiskes i Østersøen, Nordsøen og de vestlige farvande, og for fiskeriet efter disse bestande ("de flerårige forvaltningsplaner") for at afhjælpe en uoverensstemmelse, der under visse omstændigheder opstår i forbindelse med en given fiskebestands tilstand og den kortsigtede prognose for udviklingen af dens biomasse¹⁸. Selv om Rådet har udtrykt støtte til dette forslag, har Europa-Parlamentet besluttet ikke at fortsætte arbejdet med det og har anmodet Kommissionen om at trække det tilbage.

Som følge heraf meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at trække forslaget tilbage i sit arbejdsprogram for 2025.

Efter en overgangsperiode på fem år gælder målet om at nå og opretholde MSY senest den 1. januar 2025 for demersale bestande i det **vestlige Middelhav**. Med MSY-målet og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning blev fiskeriindsatsen for trawlere og langlinefartøjer yderligere reduceret, og fangstbegrænsningerne for dybvandsrejer og kulmule fanget af garnfartøjer blev sænket. For at fremme bæredygtig god praksis og bidrage til genopretningen af kulmulebestanden blev den kompensationsmekanisme, der blev indført i det vestlige Middelhav i 2022, udvidet i 2025 for at tilskynde til yderligere frivillige foranstaltninger såsom øget selektivitet og områdelukninger¹⁹. Hvis den udvidede kompensationsmekanisme gennemføres fuldt ud, forventes den at fremskynde

planlægning, direktivet om plast til engangsbrug, forordningen om en fælles fiskeripolitik, den integrerede havpolitik og den fælles landbrugspolitik.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007.

¹⁵ [HELCOM Baltic Sea Action Plan](#)

¹⁶ [Ministererklæring – konferencen "Our Baltic" 2020](#)

¹⁷ En detaljeret analyse af F_{MSY} og fiskebestandenes biomassetilstand i alle havområder findes i afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Artikel 4, stk. 6, i forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2019/472.

¹⁸ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændringer af forordning (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973 og (EU) 2019/472 for så vidt angår de mål, der ligger til grund for fastsættelsen af fiskerimuligheder (COM(2023) 771 final).

¹⁹ [Twelve sustainability measures for fishers to add fishing days under the compensation mechanism](#)

genopretningen af fiskebestandene og gøre det muligt for sektoren at genvinde fiskedage. Med EU-finansiering til støtte for overgangen til mere bæredygtig praksis peger de socioøkonomiske fremskrivninger af fiskerimulighederne for 2025 på samme rentabilitet og økonomiske resultater som i de foregående år.

Gennem fiskerimulighederne for 2025 er EU fortsat med at gennemføre relaterede foranstaltninger, der stammer fra de flerårige forvaltningsplaner fra **Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM)**, samt de nyligt vedtagne GFCM-afgørelser for små pelagiske og demersale bestande i Adriaterhavet og for pighvar og brisling i Sortehavet.

Bestanden af **europæisk ål** er fortsat i en kritisk tilstand, og ICES anbefaler, at alt fiskeri og enhver anden dødelighed standses. Som følge heraf fortsatte forbudsperioden på mindst seks måneder for kommercielt fiskeri efter ål i alle farvande i Middelhavet og i marine farvande og tilstødende farvande i Atlanterhavet i 2025 med visse undtagelser, der allerede blev aftalt i 2023 og 2024. Desuden blev forbuddet mod rekreativt fiskeri efter ål opretholdt i 2025. De fleste af medlemsstaterne har imidlertid ikke ajourført deres nationale forvaltningsplaner for ål, hvilket fører til en situation, hvor forskellige former for belastning af ål såsom tab af levesteder ikke håndteres korrekt. Ålebestanden vil ikke kunne genoprettes uden specifikke foranstaltninger fra medlemsstaternes side.

2.2. Aftaler med Norge, Det Forenede Kongerige og andre kyststater

De fleste EU-bestande deles nu med **kyststaterne i det nordøstlige Atlanterhav**. For de mere end 85 TAC'er, **som deles med Det Forenede Kongerige**, blev EU og Det Forenede Kongerige enige om TAC'erne for 2025 baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning inden for den frist, der er fastsat i handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige²⁰. De fleste bestande blev fastsat i overensstemmelse med MSY, hvor rådgivning var tilgængelig. ICES anbefalede nulfangst i sin rådgivning for ni bestande for 2025. For alle disse bestande blev EU og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte lave bifangst-TAC'er for 2025 for at hindre choke-situationer i blandet fiskeri. For én bestand blev EU og Det Forenede Kongerige enige om at fastsætte en TAC for 2025 baseret på videnskabelig overvågning efter rådgivning fra ICES.

En bedre forvaltning af bestande, der deles af EU og Det Forenede Kongerige inden for rammerne af Specialudvalget om Fiskeri, var afgørende for at forbedre bæredygtigheden og opnå en hurtig og tilfredsstillende aftale.

De fleste af de bestande, som **EU, Norge og Det Forenede Kongerige** deler i Nordsøen, viser en positiv tendens. For 2025 blev EU, Det Forenede Kongerige og Norge enige om at fastsætte TAC'erne for disse bestande i overensstemmelse med MSY-rådgivningen. TAC'erne for de **bestande, der forvaltes bilateralt med Norge**, blev fastsat i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.

For makrel, blåhvilling og atlantisk-skandinavisk sild, som er vidt udbredt i det nordøstlige Atlanterhav, blev **kyststaterne** og fiskeriparterne (EU, Det Forenede Kongerige, Norge, Island, Færøerne, Grønland og, for så vidt angår atlantisk-skandinavisk sild, også Den Russiske Føderation) enige om at fastsætte de samlede TAC'er for 2025 på MSY-niveau. I mangel af deleordninger og på grund af visse kyststaters unilaterale handlinger, herunder overdrevent store overførsler fra år til år, overstiger summen af kyststaternes og fiskeriparternes unilaterale kvoter dog stadig de samlede vedtagne TAC'er. Dette underminerer fortsat disse bestandes bæredygtighed yderligere, forhindrer fremskridt i indgåelsen af aftaler mellem kyststaterne og har mere generelt belastet samarbejdet i disse fora. EU er fortsat aktivt

²⁰ [Handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og UK – Europa-Kommissionen](#)

engageret i drøftelserne med andre kyststater og fiskeriparter med det formål at indgå nye omfattende deleordninger for en bæredygtig forvaltning af disse bestande.

3. Balancen mellem medlemsstaternes flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder

Medlemsstaterne skal holde deres flåder under de nationale lofter, der er fastsat for fartøjskapacitet (med hensyn til bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW)). Medlemsstater, der har flådesegmenter med en dokumenteret ubalance²¹, skal fremlægge handlingsplaner, som omfatter tilpasningsmål og redskaber til at opnå balance, med en klar tidsramme for gennemførelsen. Enhver kapacitet, som trækkes tilbage med offentlig støtte, må ikke erstattes²².

Der anvendes forskellige parametre til at vurdere, om en flåde er i balance. For eksempel kan urentable eller underudnyttede flådesegmenter tyde på, at flådesegmenterne gentagne gange eller permanent ligger ved kaj eller er inaktive. På samme måde gælder det, at hvis mange fartøjer tilbringer mindre tid med at fiske, end de kunne, er flådesegmentet muligvis for stort i forhold til de tilgængelige ressourcer, som fartøjerne er afhængige af.

Størrelsen af medlemsstaternes fiskerflåder falder fortsat. Antallet af fartøjer, deres BT og maskineffekt faldt med henholdsvis ca. 3 %, 5 % og 3 % i 2024. Som følge heraf bestod EU's fiskerflåde²³ pr. 1. januar 2025 af 69 570 fartøjer på 1 245 871 BT og 5 062 245 kW.

Flere flådesegmenter er dog stadig ude af balance²⁴. I henhold til artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik træffer medlemsstaterne "over tid foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en **stabil og vedvarende balance mellem disse to**". Visse af medlemsstaterne har ikke fremlagt handlingsplaner for at bringe disse fartøjskategorier i balance. Selv om tendenserne for fiskerimuligheder kan variere fra år til år, tyder flådesegmenter med kontinuerlige ikkebæredygtige indikatorer uden handlingsplaner på en modvilje mod at sikre en pålidelig forretningsmodel for fiskerisektorens modstandsdygtighed og langsigtede bæredygtighed. Desuden har STECF understreget, at visse af de fremlagte handlingsplaner ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en korrekt vurdering af den mulige indvirkning på flådens balance.

Desuden mangler visse flådesegmenter fortsat biologiske data, der skal gøre det muligt at foretage en omfattende vurdering af flådens balance. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at øge deres dataindsamlingsindsats. Kun med tilstrækkelige data er det muligt at foretage en korrekt vurdering af EU-fiskerflådens balance for at sikre dens konkurrenceevne, modstandsdygtighed og økonomiske levedygtighed.

²¹ [COM \(2014\) 545: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET Retningslinjer for analyse af ligevægten mellem fiskekapacitet og fiskerimuligheder i henhold til artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik](#)

Artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

²³ Inklusive den del af flåden, der fisker i regionerne i den yderste periferi.

²⁴ "Røde" indikatorer viser, at flådesegmenterne er ude af balance med fiskerimulighederne. En "grøn" indikator viser, at et flådesegment er i balance med fiskerimulighederne. Yderligere oplysninger findes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

I 2024 iværksatte Kommissionen en undersøgelse af udviklingen af og udfordringerne og fremtiden for EU's fiskerflåde. Formålet med undersøgelsen er at kortlægge nuværende og fremtidige udfordringer, forklare, hvordan de påvirker flådens bæredygtighed, og give indsigt i, hvordan de kan håndteres. Undersøgelsen forventes afsluttet i andet halvår af 2025 og vil indgå i evalueringen af forordningen om den fælles fiskeripolitik.

4. Socioøkonomiske udsigter

Efter at brændstofpriserne toppede i 2022, er de gradvist faldet til 0,6-0,7 EUR pr. liter i første kvartal af 2025. Med de nuværende priser kan EU's fiskerflåde forvente at producere en bruttoværditilvækst på ca. 2,5 mia. EUR, at dække sine driftsomkostninger og at bevare arbejdspladser og lønninger for ca. 120 000 fiskere.

Selv om de fleste nationale flåder overordnet set forventes at være rentable i 2025, viser en socioøkonomisk analyse, at flere flådesegmenter i store fiskerier stadig vil stå over for udfordrende vilkår, navnlig dem, der er **ude af balance, afhængige af overfiskede bestande, og/eller som anvender energiintensive fiskeredskaber**. I modsætning hertil **klarer flådesegmenter, der er i balance, der er afhængige af bæredygtigt befiskede bestande, og som har øget deres energieffektivitet, sig generelt bedre og genererer højere lønninger til deres besætninger**. Dette illustrerer de store socioøkonomiske gevinster med hensyn til EU's fiskerflåders bevarelse af bestande og energieffektivitet. Selv om brændstofpriserne er faldet, er energi stadig en af de store omkostninger for EU's fiskerflåde. På den baggrund **vil Kommissionen fremlægge en køreplan for energiomstillingen inden for fiskeri (og akvakultur) i begyndelsen af 2026**.

Bestandenes tilstand og fiskerisektorens rentabilitet er begge af lige stor betydning for værdikæderne i og uden for kystsamfundene. Fiskeri er det økonomiske grundlag for at opretholde beskæftigelsen i auktionshaller, forarbejdningsfaciliteter, skibsværfter, transport, turisme og detailhandel. Ifølge de seneste tal fra EU-Observationscentret for den Blå Økonomi skaber yderligere en million euro i output fra EU's fiskerflåde 30 arbejdspladser i alle led af værdikæden. Desuden spiller fiskerne en afgørende rolle i at sikre en sund fødevareforsyning til befolkningen i og uden for Europa. Fiskeriet er også en vigtig økonomisk sektor i mange kystsamfund, ikke mindst hvor andre muligheder er mere begrænsede.

Et modstandsdygtigt og velstående kystsamfund kan imidlertid ikke forlade sig på fiskeriaktiviteter alene. Fiskere og kystsamfund mere generelt står over for øget pres og usikkerhed, herunder som følge af klimaændringer, som har en negativ indvirkning på de marine økosystemer og fortrænger fiskebestandene. For at modstå og tilpasse sig det stigende pres er kystsamfundene og fiskerne nødt til at øge beredskabet²⁵ og om nødvendigt diversificere deres aktiviteter. Medlemsstatsprogrammer under Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) giver allerede mulighed for diversificering og udvikling af aktiviteter i den blå økonomi. Desuden vil Kommissionen intensivere sin indsats for at støtte kystsamfundene i at styrke deres modstandsdygtighed og udvikle nye muligheder²⁶.

4.1. Den sociale dimension

I undersøgelsen om fiskernes fremtid, "Fishers of the Future"²⁷, der blev afsluttet i december 2024, blev der foretaget en analyse af fiskernes fremtidige rolle i samfundet frem til 2050. Når man ser på fiskernes

²⁵ [EU-strategi for en beredskabsunion, der skal forebygge og tackle nye trusler og kriser](#)

²⁶ [Mission letter from President Ursula von der Leyen to Commissioner-designate for Fisheries and Oceans Costas Kadis \(Opgavebeskrivelse fra kommissionsformand Ursula von der Leyen til den indstillede kommissær for fiskeri og havet, Costas Kadis\)](#)

²⁷ [Fishers of the future - A study that examines the future role of fishers in society up to 2050 \(Fremtidens fiskere – en undersøgelse af fiskeres fremtidige rolle i samfundet frem til 2050\)](#)

håb, bekymringer, forventninger og behov, er en bedre udformning af politikker, der støtter bæredygtigt, velfungerende og inklusivt fiskeri på lang sigt helt afgørende.

Undersøgelsen om fremtiden er en del af det stadig større arbejde med den sociale dimension af EU's fiskeripolitik. I 2024 iværksatte Kommissionen en basislineundersøgelse om EU-fiskernes uddannelse og færdigheder. Denne basislineundersøgelse vil indgå i en konsekvensanalyse, der efter planen skal iværksættes i 2025, om den mulige gennemførelse af den internationale konvention om uddannelse, om sønæring og om vagthold for personel i fiskeskibe (STCW-F)²⁸ som et middel til at løse problemet med, at fiskerisektoren rangerer blandt de farligste erhverv²⁹. Det er vigtigt at sikre, at fiskeri er et attraktivt erhverv for unge, og bedre sikkerhedsforhold kan spille en rolle i den forbindelse. Uden et generationsskifte vil fiskeriet ikke kunne fortsætte med at levere sunde fødevarer til markederne i hele Europa og bidrage til at bevare kystsamfundene.

5. Landingsforpligtelse

Landingsforpligtelsen er en foranstaltning, der sikrer en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer ved at tilskynde til et mere selektivt fiskeri, så uønskede fangster undgås. Landingsforpligtelsen har til formål at sikre en nøjagtig registrering af fangster, herunder udsmid, hvilket er afgørende for bestandsvurderingerne og for en velfungerende fiskeriforvaltning. Da forskerne anvender de data, der rapporteres i logbøger og indsamles i henhold til rammen for dataindsamling³⁰, til at understøtte den videnskabelige rådgivning, er det afgørende at have nøjagtige data. Samtidig er det vigtigt, at alle fangster registreres nøjagtigt og trækkes fra de fastsatte kvoter på behørig vis for at sikre en bæredygtig fiskeriforvaltning. Medlemsstaternes fulde gennemførelse og håndhævelse af landingsforpligtelsen er fortsat en prioritet.

I december 2023 iværksatte Kommissionen en undersøgelse om landingsforpligtelsen. Dette omfatter en evaluering af dokumentationen ved hjælp af kriterierne for bedre regulering: virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi. Undersøgelsen offentliggøres i juni 2025. Den vil derefter også indgå i den igangværende omfattende evaluering af forordningen om den fælles fiskeripolitik³¹.

6. Retningslinjer for fiskerimulighederne for 2026

6.1. Vigtige faser i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Kommissionens forslag vil blive baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning fra ICES og STECF med forbehold af dens tilgængelighed og tidsplan. Forslagene vil også bygge på afgørelser, der er truffet i forbindelse med konsultationer med Norge, Det Forenede Kongerige og andre

²⁸ [International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel \(STCW-F\), 1995](#)

²⁹ [Eurostat: Statistikker over arbejdsulykker](#)

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1).

³¹ [Den fælles fiskeripolitik – evaluering](#)

kyststater³², afgørelser truffet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og en socioøkonomisk analyse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at vurdere rådgivningen fra ICES og STECF, så snart den er offentligt tilgængelig. Interessenterne kan også give feedback eller fremsætte henstillinger til Kommissionen gennem de rådgivende råd, de nationale myndigheder eller individuelt.

Desuden arbejder Kommissionen på at opnå fremskridt med hensyn til deleordninger for vidt udbredte bestande med ikke-EU-lande, der ikke har sådanne ordninger, for at sikre, at fælles bestande befiskes på en bæredygtig måde.

6.2. Fiskerimuligheder for de forskellige havområder

For bestande i **Østersøen, Skagerrak/Kattegat og Atlanterhavet**, hvor forvaltningen udelukkende varetages af EU, vil Kommissionen foreslå TAC'er og kvoter i overensstemmelse med MSY samt forsigtighedsbaseret rådgivning. Forudsat at betingelserne i de flerårige planer er opfyldt, kan Kommissionen foreslå at anvende det øvre MSY-interval for sunde bestande. For fiskebestande, hvor størrelsen er faldet til under sunde grænser, vil Kommissionen foreslå at genopbygge disse bestande og medtage afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med de enkelte flerårige planer. Den vil fokusere på at få fuldstændig MSY-rådgivning for målbestande i henhold til flerårige planer, for hvilke der i øjeblikket foreligger forsigtighedsbaseret rådgivning.

Kommissionen vil også fratrække de minimis-undtagelserne eller undtagelserne begrundet i høje overlevelseshastigheder fra fiskeriafhængige data eller fra ICES' rådgivning, hvor det er relevant. Kommissionen vil videreføre de foranstaltninger til reduktion af bifangster, der er vedtaget sammen med de TAC'er, som alene er for uundgåelig bifangst, for at afhjælpe potentielle choke-situationer. Kommissionen vil foreslå flere flerårige TAC'er for visse bestande, der kun er EU-bestande, hvor der foreligger en sådan videnskabelig rådgivning, og vil med henblik herpå arbejde tæt sammen med medlemsstaterne, interessenterne og ICES. Dette vil øge effektiviteten og forudsigeligheden for EU's fiskeindustri.

For **fælles bestande, der forvaltes sammen med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater**, er målet fortsat at fastsætte fiskerimuligheder i overensstemmelse med MSY-niveauerne og, hvor det er relevant, forhandle bevarelsesforanstaltninger med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater. EU vil fortsat samarbejde med Det Forenede Kongerige om at gennemføre de fælles forpligtelser, der er indgået i handels- og samarbejdsaftalens Specialudvalg om Fiskeri. På samme måde vil Kommissionen samarbejde med både Det Forenede Kongerige og Norge om at følge op på trilaterale tilsagn samt med Norge om bilaterale tilsagn med henblik på at opnå bæredygtigt fiskeri og forsvarlig forvaltning af fælles bestande. EU arbejder fortsat på at finde bæredygtige, afbalancerede og omfattende deleordninger for vidt udbredte bestande, der forvaltes i fællesskab med andre kyststater.

For **Middelhavet og Sortehavet** er det afgørende, at medlemsstaterne fortsat forfølger målene i den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav og i GFCM's flerårige planer. Med henblik herpå bør medlemsstaterne yderligere styrke gennemførelsen af ledsageforanstaltninger under deres nationale EHFAF-programmer, om nødvendigt med støtte fra Kommissionen.

Med den permanente fase af den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav på plads vil Kommissionens forslag sigte mod at opnå og opretholde MSY for alle bestande. Kommissionen har

³² Kommissionen vil gennemføre en række konsultationer med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater fra og med oktober 2025. Formålet er at afslutte dem i rette tid, så resultaterne kan medtages i drøftelserne i Rådet (landbrug og fiskeri) i december 2025.

også indledt et samarbejde med relevante videnskabelige organer for at ajourføre den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning om kulmule.

Delt forvaltning af bestande er også nødvendig for at sikre bæredygtighed i internationale farvande og for at sikre **lige vilkår** i Middelhavet og Sortehavet. Med henblik herpå vil forslaget til fiskerimuligheder for 2026 omfatte foranstaltninger, der stammer fra GFCM, og som allerede er i kraft, og yderligere foranstaltninger, der skal vedtages af GFCM's årlige møde i 2025. For Sortehavsarter vil Kommissionen foreslå TAC'er og kvoter for pighvar i overensstemmelse med GFCM's flerårige plan, og for brisling.

7. Konklusion

Bæredygtigheden af EU's fiskeri forbedres fortsat. Selv om situationen i Østersøen fortsat er bekymrende, da situationen for kommercielt vigtige bestande fortsat er kritisk, er situationen i Middelhavet og Sortehavet i betydelig bedring. I 2023 lå den gennemsnitlige fiskeridødelighed for første gang under målreferencepunkterne. Selv om EU's havområder har et gennemsnitligt fiskeritryk, der ligger under målreferencepunkterne, ligger visse bestande fortsat over målet. Det er nødvendigt, at fiskeriforvalterne og interessenterne fortsætter deres bestræbelser på at bringe disse bestande op på de bæredygtige målniveauer. Der skal også fortsat udvises årvågenhed for at knække eventuelle negative tendenser, før de får både kort- og langsigtede konsekvenser for EU's fiskeri.

Medlemsstaterne skal også intensivere deres indsats for fuldt ud at gennemføre EU-lovgivningen³³, herunder for at håndtere belastninger for fiskebestande, der stammer fra andre aktiviteter end fiskeri. Et sundere havmiljø er en forudsætning for en mere modstandsdygtig og mere velstående fiskerisektor.

Medlemsstaterne bør også fremme gennemførelsen af deres nationale EHFAF-programmer med foranstaltninger, der støtter den grønne og den digitale omstilling af fiskerisektoren, og øge dens modstandsdygtighed.

Selv om andre faktorer end fiskeri fortsat også har en indvirkning på de marine økosystemers og fiskebestandenes tilstand³⁴, er det vigtigt, at fiskerne fortsætter deres indsats for modstandsdygtige og bæredygtige fiskebestande. Sunde bestande er grundlaget for at bevare fiskeriet som et eksistensgrundlag for nuværende og kommende generationer og bevare vores kystsamfunds identitet og arv i EU.

Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2026 vil fortsat have fokus på at gøre det muligt at genoprette fiskebestandene og opretholde de fremskridt, der er gjort med hensyn til bestande, der har nået bæredygtige niveauer. Det langsigtede mål er at sikre EU-fiskeriets fremtidige bæredygtighed, konkurrenceevne og modstandsdygtighed. Dette kræver fortsat aktivt engagement og støtte fra alle interessenter – vi har alle en fælles interesse i at beskytte, bevare og nyde godt af vores have.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne, de rådgivende råd, interessenterne og offentligheden til at give feedback til denne meddelelse senest den 31. august 2025.

³³ Navnlig gælder følgende: Havstrategirammedirektivet, fugle- og habitatdirektiverne, vandrammedirektivet og forordningen om naturgenopretning

³⁴ COM (2024) 91 final, "Håndtering af klimarisici – beskyttelse af mennesker og velstand."

PLANLAGT TIDSPLAN FOR ARBEJDET³⁵

Hvornår	Hvad
Maj-november 2025	Videnskabelig rådgivning fra ICES
Juni-ultimo august 2025	Offentlig høring om meddelelsen
Ultimo august 2025	Kommissionens vedtagelse af dens forslag om fiskerimuligheder i Østersøen
Medio september 2025	Kommissionens vedtagelse af dens forslag om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet
Oktober-december 2025	Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med parterne i det nordøstlige Atlanterhav
Oktober 2025	Rådets møde om fiskerimuligheder i Østersøen Konsultationer med kyststaterne om vidt udbredte bestande i det nordøstlige Atlanterhav
Ultimo oktober 2025	Kommissionens vedtagelse af dens forslag om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen
4.-8. november 2025	GFCM's årlige møde
11.-14. november 2025	NEAFC's årlige møde
1. december 2025	STECF's bestandsvurdering og forvaltningsrådgivning
December 2025	Rådets møde om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet

³⁵ For bestande, der forvaltes af RFFO'er i EU-farvande og visse andre farvande, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved at revidere Rådets forordning, der fastsætter fiskerimulighederne.